

צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת הוּא כְּבוֹשׁ תַּחַת יָדָם. וְכֵן כְּשֶׁמוֹנְעִין אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי גְרָמָא שְׂגוֹרְמִין, עַל־יְדֵי הַמַּסִּים וְאַרְנוֹנִיּוֹת שְׁמַטִּילִין עֲלֵיהֶם, וְכֵן עַל־יְדֵי שְׁמוֹנְעִין טוֹבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁעַל־יְדֵי כָּל זֶה נִכְבָּשׁ הַטּוֹב תַּחַת יָדָם, דְּהֵינּוּ חֵלְקֵי נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּבַתְּחִלָּה זֶה הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ אֶצְלָם זוֹכֵר שָׂבָא מִמָּקוֹם קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן מְאֹד, אֵיךְ אַחֲר־כֵּן הֵם מִתְגַּבְּרִין עַל זֶה הַטּוֹב וְכוּבָשִׁים אוֹתוֹ תַּחַת יָדָם, עַד שֶׁנִּתְפָּס וְנִקְשָׁר אֶצְלָם, עַד שֶׁהַטּוֹב בְּעֶצְמוֹ שׁוֹכַח מֵעֲלָתוֹ. וְעַל־יְדֵי הַדְּבֹר הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂיֹצֵא וְנִכְתָּב בְּסִפְרֵיהֶם כַּנִּל, אֲזִי זֶה הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ שֶׁם מוֹצֵא אוֹתוֹ בְּסִפְרֵיהֶם, דְּהֵינּוּ שְׂמוֹצֵא שֶׁם הַפֶּךְ אֲמוֹנָתָם, וְאֲזִי נִזְכָּר זֶה הַטּוֹב אֶת מֵעֲלָתוֹ, אֵיךְ שָׂבָא מִמָּקוֹם עֲלִיוֹן מְאֹד, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא חֵלְקֵי נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָּל הָעוֹלָמוֹת נִבְרָאוּ בְּשִׁבְלָם, וְ"הִמָּה הַיּוֹצֵרִים יִשְׂרָאֵל נִטְעִים עִם הַמֶּלֶךְ בְּמַלְאכְתוֹ" (דְּבַר־הַיָּמִים א', ד), 'כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא נִמְלֵךְ עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם' (בְּרֵאשִׁית פ"ח; מִדְרַשׁ רוֹת פ"ב), וְאֲזִי מִתְחִיל זֶה הַטּוֹב לְהַצְטַעַר וּלְהִתְנַעֵנַע עַל אֲשֶׁר נָפַל מִמָּקוֹם גְּבוּהָ כְּזֶה וְעַתָּה הִיא כְּבוֹשָׁה בְּיָדָם, וַיְבוֹא, חַס וְשָׁלוֹם, לְכַלּוֹן וְהַפְסֵד, וְרוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְחַזֵּר לְמְקוֹמוֹ. וּמִחֲמַת שְׁכָּבָר נִקְשָׁר וְנִתְפָּס מְאֹד הַטּוֹב אֶצְלָם בְּקִשְׁרֵי קִשְׁרִים, עַל כֵּן כְּשֶׁמִּתְחִיל הַטּוֹב לְחַזֵּר, אֲזִי מוֹשֵׁךְ וְתוֹלֵשׁ עִמּוֹ עוֹד מִהָרַע שְׁלָהֶם, וְזֶה הוּא בְּחִינַת הַגְּרִים שְׂבָאִים לְהִתְגַּיֵּר, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָרַע שְׁנִתְלָשׁ מֵהֶם עִם הַטּוֹב, עַל־יְדֵי שְׁחִזּוֹר הַטּוֹב לְמְקוֹמוֹ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַטּוֹב לְחַזֵּר בְּעֶצְמוֹ, מִחֲמַת גְּדֵל הַהִתְקַשְׁרוֹת שְׁנִתְקַשְׁרָה וְנִתְהַדַּק שֶׁם מְאֹד, וּבְהִכָּרַח שְׂתִּתְלַשׁ עִמּוֹ מִהָרַע, וְזֶה הוּא בְּחִינַת הַגְּרִים:

שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אֲוִיר מְעוֹפֵף, שְׁנִזְדַּכְךָ הָאֲוִיר כַּנֶּ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת שִׁדִּי, הֵינּוּ תְּשׁוּבָה וְגֵרִים, כִּי שִׁדִּי הוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה כַּנֶּ"ל:

ז וְדַע שְׁלִפְעָמִים, כְּשֶׁהָרַע רוֹאֶה שֶׁהַטּוֹב מִשְׁתּוֹקֵק וּמִמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ וְרוֹצֵה לְחַזֵּר לְמְקוֹמוֹ, אֲזִי הֵם מִתְגַּבְּרִים עַל הַטּוֹב בְּיִתְרָה וּמְבִיאִים אוֹתוֹ לְתוֹךְ הָעֲלָמָה יִתְרָה, דְּהֵינּוּ שְׁמֵבִיאִים אוֹתוֹ לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת מַחְשַׁבְתָּם, דְּהֵינּוּ שְׁמֵתְחִילִים לְחַשֵּׁב מַחְשָׁבוֹת עַל זֶה הַטּוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיָסִים אֶת הַטּוֹב בְּתוֹךְ הָעֵלָם וְהַסֵּתֵר יוֹתֵר, בְּפְנִימִיּוֹת מַחְשַׁבְתָּם, וְאֲזִי יוֹצֵא הַטּוֹב עַל-יְדֵי הוֹלָדָה שְׁמוֹלִידִים, כִּי הַטּוֹב הוּא גָּנוּז וְנֶעְלָם בְּפְנִימִיּוֹת מַחְשַׁבְתָּם וּמְחָם כַּנֶּ"ל, וּמִשָּׁם הַהוֹלָדָה, וְעַל כֵּן יוֹצֵא הַטּוֹב בְּזֶרַע הַיְלוּדִים, וְאֲזִי אֵין כַּח בְּהָרַע שֶׁל הַיְלוּדִים לְהַתְגַּבֵּר עַל הַטּוֹב שֶׁבְּתוֹכָם, וְאֲזִי יוֹצֵא הַטּוֹב עַל-יְדֵי הַיְלוּדִים וְנַעֲשׂוּ גֵרִים.

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים פ"ז): "ה' יִסְפֹּר בְּכִתוּב עַמִּים, זֶה יֵלֵד שָׁם סֵלָה". "בְּכִתוּב" – זֶה בְּחִינּוֹת הַטּוֹב שֶׁיוֹצֵא עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַכֶּתֶב כַּנֶּ"ל. וְזֶהוּ: "זֶה יֵלֵד שָׁם סֵלָה", שְׁנֵתְלַבֵּשׁ הַטּוֹב, בְּהַיְלוּדִים וְיוֹצֵא עַל-יְדֵם כַּנֶּ"ל. וְזֶה שְׁפִירַשׁ רַש"י: "זֶה יֵלֵד שָׁם", שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל שְׁנִטְמָעוּ בְּעַכּוּ"ם, הֵינּוּ בְּחִינַת הַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ אֲצֵלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֶלְקֵי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כַּנֶּ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת: "לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאָכֵל טָרֵף" – זֶה בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַמְזִבַּח כַּנֶּ"ל; "וְדָם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה", וְתִרְגוּמוֹ: 'וְנִכְסֵי עַמִּיָּא יִירָת', הֵינּוּ בְּחִינַת גֵּרִים הַנֶּ"ל. וְזֶה: 'וְנִכְסֵי עַמִּיָּא', הֵינּוּ בְּחִינַת הַטּוֹב שְׁנֵתְכַסֶּה אֲצֵל הָעַכּוּ"ם, שֶׁהֵבִיאוּ אוֹתוֹ בְּהָעֵלָם וְהַסֵּתֵר בְּפְנִימִיּוֹת מַחְשַׁבְתָּם כַּנֶּ"ל, שֶׁיוֹצֵא עַל-יְדֵי זֶרַע הַיְלוּדִים וְנַעֲשִׂין גֵּרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁלָם הַמְזִבַּח כַּנֶּ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתיב ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

סדר קצור לקווי מזהרני"ת הי"מ:

יא ומאין בא שאלו דיקא ימצאו כנ"ל ויחזרו ויפירו אמונת ישראל ואחרים אינם מוצאים כלל. אך דע שיזה מחמת בחינת הטוב הכבוש תחת ידם הינו בחינת חלקי נשמות ישראל. כי על ידי גזרותיהם והמסים וכיוצא בזה שמונעים טובות מישראל ואינם מניחים אותם לעשות מצוות השם יתברך על ידי כל זה נכבש הטוב תחת ידם. ובתחלה זה הטוב זוכר שבא ממקום קדוש ועליון מאד אך אחר כך הם מתגברין על זה הטוב וכובשין אותו תחת ידם. עד שנתפס ונקשר אצלם ושוכח מעלתו. ועל ידי הדבור הישראלי שיוצא ונכתב בספריהם אזי זה הטוב מוצא אותו שם. שמוצא שם הפך אמונתם ואזי נזכר זה הטוב את מעלתו איך שבא ממקום קדוש ועליון מאד דהינו שהוא חלקי נשמות ישראל, שכל העולמות נבראו בשבילם והקדוש ברוך הוא נמלך בנשמות ישראל לברא את העולם והם למעלה מכל העולמות ועתה הוא כבוש בגלות כזה ויכול לילך לכליון והפסד חם ושלום. ומתחיל להצטער ולהתגעגע ולרחם על עצמו על שנפל ממקום גבה כזה למקום עמק כזה ועל ידי זה שב וחוזר אל הקדשה. וכל זה נמשך על ידי צדקה הנ"ל:

יב ומזה ממילא יוכל כל אדם להבין בעצמו כמה וכמה הוא בעצמו צריך לרחם על עצמו כשיזכר גדל מעלתו בשרשו. ויאמר בלבו הלא אני מזרע ישראל שהם למעלה מכל העולמות ושעלו במחשבה תחלה כנ"ל ואיך אני מטל עתה בבזיון. וחם ושלום חם ושלום מי יודע מה יהיה להלן בימים הבאים, כי הלא הבעל דבר רוצה לכלות אותי חם ושלום. ועל ידי זה ירחם על עצמו וישתדל לשוב להשם יתברך:

יג כְּשֶׁמִתְחִיל הַטּוֹב הַנִּ"ל לַחֲזוֹר לְמִקוֹמוֹ וּמִחֲמַת שְׂכָבָר נִקְשָׁר
 וְנִתְפֵּס מְאֹד אֶצְלָם בְּקִשְׁרֵי קִשְׁרִים אֲזִי מוֹשֵׁף וְתוֹלֵשׁ עִמּוֹ עוֹד
 מִהֲרַע שְׁלָהֶם. וְזֶה הוּא בְּחִינַת גְּרִים שְׂבָאִים לְהַתְגַּיֵּר שְׁהֵם בְּחִינַת
 הֲרַע שְׁנִתְלַשׁ מֵהֶם עִם הַטּוֹב עַל־יְדֵי שְׁחֹזֵר הַטּוֹב לְמִקוֹמוֹ. כִּי אִי
 אֶפְשָׁר לְהַטּוֹב לַחֲזוֹר בְּעֶצְמוֹ מִחֲמַת גְּדֹל הַהֲתַקְשְׁרוֹת שְׁנִתְקַשְׁרָה
 וְנִתְדַבֵּק שָׁם מְאֹד וּבְהִכָּרַח שְׁיִתְלַשׁ עִמּוֹ מִהֲרַע, וְזֶה הוּא בְּחִינַת
 גְּרִים:

יד דַּע שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁהֲרַע רוּאָה שֶׁהַטּוֹב מִשְׁתּוֹקֵק וּמִמְשִׁיךְ עֶצְמוֹ
 וְרוּצָה לַחֲזוֹר לְמִקוֹמוֹ. אֲזִי הֵם מִתְגַּבְּרִים עַל הַטּוֹב בְּיוֹתֵר וּמְבִיאִים
 אוֹתוֹ לְתוֹךְ הָעֲלָמָה יִתְרָה דְּהֵינּוּ שְׂמֵבִיאִים אוֹתוֹ לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת
 מִחֲשֻׁבְתָּם דְּהֵינּוּ שְׁמֵתְחִילִים לַחֲשֹׁב מִחֲשֻׁבוֹת עַל־זֶה הַטּוֹב. וְעַל־
 יְדֵי־זֶה מְכַנְּיָסִים אֶת הַטּוֹב בְּתוֹךְ הָעֲלָם וְהַסֵּתֵר יוֹתֵר בְּפְנִימִיּוֹת
 מִחֲשֻׁבְתָּם. וְאֲזִי יוֹצֵא הַטּוֹב עַל־יְדֵי הוֹלְדָה שְׁמוֹלִידִים כִּי הַטּוֹב
 הוּא גָּנוּז וְנֶעְלָם בְּפְנִימִיּוֹת מִחֲשֻׁבְתָּם וּמִחָם וּמִשָּׁם הַהוֹלְדָה. עַל
 כֵּן יוֹצֵא הַטּוֹב בְּזֶרַע הִילּוּדִים וְאֲזִי אֵין כַּח בְּהֲרַע שֶׁל הִילּוּדִים
 לְהַתְגַּבֵּר עַל הַטּוֹב שְׂבִתּוֹכָם וְאֲזִי יוֹצֵא הַטּוֹב עַל־יְדֵי הִילּוּדִים
 וְנַעֲשִׂים גְּרִים:

סדר חשי מוהר"ן הי"ג:

צג (יג) יום שני כ"ד אֵיךְ תִּקַּע בְּאוֹמִין, סֵפֶר לִי חֵלּוֹם שְׁחָלָם לוֹ
 בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה. וְרָאָה בְּחֵלּוֹם שֶׁהִיְתָה חֲתָנָה וְהָלַךְ גַּם־כֵּן אֶל
 הַחֲתָנָה וְהָיָה יוֹדֵעַ שֵׁם הַחֲתָן. וְהַסֵּתִיכַל וְרָאָה שָׁם אָדָם מֵעוֹלָם
 הֶבֱא הֵינּוּ אָדָם מֵת. וַיִּתְפַּלֵּא מְאֹד וְאָמַר בְּדַעְתּוֹ, הֲלֹא אִם יֵרְאוּ
 אוֹתוֹ הָעוֹלָם יִהְיֶה רַעַשׁ גְּדוֹל מְאֹד. וְהָיָה יוֹדֵעַ שֵׁם זֶה הַמֵּת גַּם־כֵּן,
 וְאָמַר שֶׁהַשְּׁמוֹת אֵלוֹ שֶׁל הַחֲתָן וְשֶׁל הַמֵּת אֵינָם שְׁמוֹת הָעֶצֶם רַק
 הֵם שְׁמוֹת מִמֶּשׁ שְׂמֵרֵמְזִים לְמָה שְׂמֵרֵמְזִים כְּמוֹ כָּל שְׁמוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתיר »אמר מזהרני» ל"צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" »חק נתן ולא יעבור» יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הקדושים. אחר־כך ראו גם העולם את המת הנ"ל ודברתי עמהם
הלא זהו מת ואמרו אף־על־פי־כן ולא היה אצלם שום חדוש כלל.
אחר־כך הוטב בעיני לילך שם לאיזה בית־הכנסת באשר שמשם
יהיה טוב יותר להסתכל על החתנה וסבבתי שם (כזה) והיה מורה
באצבע איד היה מסבב ובאתי אל הבית־הכנסת והיו מזמרים
שם (הינו במקום החפה) להחתן בזו הלשון: (איין בחור איז דער. איין חתן
איז דער) בחור אחד הוא זה, חתן אחד הוא זה. וגם ידעתי את
הנגון והיה נגון יפה נגון של שמחה. והייתי מסתכל שם מן
הבית־הכנסת הנ"ל, אחר־כך גם לא הוטב בעיני והלכתי
לביתי. ובאתי לביתי ומצאתי שהחתן הוא שוכב על הארץ
ונערתי אותו ועוררתי אותו הלא מזמרים לך כל־כך וכו' כנ"ל
ואתה שוכב כאן.

(והדברים סתומים מאד ואחר־כך אמר רבנו זכרוננו לברכה בעצמו שהוא פלא
ששם היו מזמרים לו כל־כך וכאן הוא שוכב. והדבר סתום ונעלם מאד) ואמר
שבחלום נראה לו שהמקום ששם בית־הכנסת יש לו שם אחר
והמקום שהלך שם לביתו יש לו שם אחר (ואמר שיידע ושכח ואני מספק
אם על הנגון אמר שיידע ושכח אם על אלו השמות של המקומות אמר שיידע
ושכח אבל שמות הנ"ל של החתן והמת אמר שהוא יודע אותם עדין) ואמר
שייש עוד בזה דברים שראה בחלום הנ"ל:

צד (יד) פעם אחת אמר כל תורה יש לה מעשה והתחיל לספר
המעשה של התורה ויאמר בעז אל רות בלקוטי א' סימן ס"ה
שהגיד בעת ההיא. וספר עזות היה לו בת ושלחה אל המים
לשאב אל הכד וכו' ולא רצה לספר יותר מחמת שכבר הגיד
התורה.

ובפרטיות המעשה של אחד שהיה שוכב על הארץ יש ממנה

בְּתוֹךְ כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. וּבְפֶרֶט הַתּוֹרָה תִּשְׁעָה תְּקוּנֵי בְּלָקוּיטִי א' סִימָן כ, הוּא פֶּרוּשׁ עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה.

מַעֲשֵׂה שֶׁל בֵּית מִלֵּךְ הַמְּסִימָת בְּהַר שֶׁל זָהָב וּמִגְדָּל שֶׁל מַרְגְּלִית הַנְּדָפְסָה בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת סִפּוּר א' לְדַעֲתָנוּ שִׁיכַת עַל הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֶּת פֶּתַח רַבִּי שְׂמֵעוֹן בְּלָקוּיטִי א' סִימָן ס.

מַעֲשֵׂה מֵהַכֶּסֶף שִׁיכַת לְהַתּוֹרָה תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּלָקוּיטִי תְּנִינָא סִימָן א' שֶׁהִיא בְּאוֹר אוֹתָהּ הַמַּעֲשֵׂה:

סדר האלף-בית הימני:

כד. תְּלִמִיד-חֲכָם, שְׂאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ נִקְרָא תוֹעֵבָה. כה. תְּלִמִיד-חֲכָם – בְּנֵי עִירוֹ מְצוּיִן לַעֲשׂוֹת מְלֹאכֶתוֹ. כו. בְּשִׁבִיל בְּטוּל תּוֹרָה נַעֲשֵׂה כְּבִיכּוֹל מֶךְ. כז. גְּדוֹל תִּלְמוּד תּוֹרָה מֵהַצֵּלַת נַפְשׁוֹת וּמִבְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וּמִכְבוֹד אָב וָאִם. כח. עַל-יְדֵי קְדֻשָּׁה זוֹכָה לְבִינָה. כט. שְׁלֹשָׁה – הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹכָה עָלֶיהֶן בְּכָל יוֹם, וְאַחַד מֵהֶם, עַל מִי שֶׁאֶפְשָׁר לוֹ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ עוֹסֵק. ל. עַל-יְדֵי בִינָה זוֹכָה לְתִשׁוּבָה. לא. אָסוּר לְלַמֵּד אֶת הַרְשָׁע דְּבַר פְּלֵא. לב. גְּדוֹל יָכוֹל לְלַמֵּד מִרְשָׁע, אֲבָל קָטָן לֹא. לג. הַרְגֵּל הַלְמוּד הוּא עוֹלָה לְמַעְלָה עַל קִיּוּם כָּל הַמְּצוּוֹת. לד. מִי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה, שָׂרוּי בְּלֹא טוֹבָה [תּוֹרָה]. לה. אִינוֹ דוֹמָה הַלּוֹמֵד מִפִּי עֶצְמוֹ לְלֹמֵד מִפִּי הָרַב. לו. לֹא נִיחָא לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיוּ דְּנִים אֶת יִשְׂרָאֵל לְכַף חוֹב. לז. מִי שְׂאִיֵּהב תְּלִמִיד-חֲכָם, הַתּוֹרָה מְחַזְרֶת עָלָיו וְעַל זֵרְעוֹ. לח. יִלְמַד אָדָם אֶפְלוֹ בְּלֹא הִבְנָה. לט. תוֹעֵלַת גְּדוֹל לְרֹאוֹת פֶּה הָרַב בְּשִׁעַת הַלְמוּד. מ. תוֹעֵלַת גְּדוֹל לְלַמֵּד אֶצֶל נְהָרוֹת. מא. הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, כְּאִלוֹ עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה. מב. הָעוֹסֵק בְּהִלְכוֹת עִבּוּדָה, כְּאִלוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו. מג. הַלּוֹמֵד תּוֹרָה לְתִלְמִיד שְׂאִינוֹ הַגּוֹן, נוֹפֵל לְגִיהֶנֶם וְהוּי כְּזוֹרֵק אֶבֶן לְמַרְקוּלִים. מד. הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתנו
לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נִתְּנָה לְכֹל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הַפְּלֹפֹל לֹא נָתַן אֱלֹא לְמִשָּׁה בְּלִבָּד, וְהוּא בְּטוֹבַת עֵינַי נָתַן לְכֹל יִשְׂרָאֵל. מֵהַ. כְּשֶׁעוֹשֶׂה אָדָם אֶת עֲצָמוֹ הַפְּקָר לְלַמֵּד תּוֹרָתוֹ לְכֹל, הַתּוֹרָה נִתְּנָה לוֹ בְּמִתְּנָה. מו. אֵינן הַתּוֹרָה מִתְּקִימַת אֱלֹא לְמִי שְׁמַעְמִיד אֶת עֲצָמוֹ עָרוֹם עֲלֶיהָ, וּבְמִי שְׁמַעְשִׁים אֶת עֲצָמוֹ כְּמִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ. מו. הַלְמוֹד קוֹדֵם לִירְאֵת חֲטָא, וִירְאֵת חֲטָא קוֹדֵם לְעִיּוֹן. מו. עַל־יְדֵי פֶת שִׁחְרִית תִּלְמוּדוֹ מִתְּקִים בְּיָדוֹ וְזוֹכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד. מו. תּוֹרָה צְרִיכָה דוֹקָא לְהִיּוֹת בְּדַבּוּר, כִּי הַלְמוּד שֶׁהוּא בְּמַחְשָׁבָה לְבַד נִשְׁתַּכַּח, וְאֵינן בָּא לְיָדֵי מַעֲשֶׂה. נ. הַלְמוּד וְאִינוֹ חוֹזֵר, דּוֹמָה לְזוֹרֵעַ וְאִינוֹ קוֹצֵר. נא. הַחוֹזֵר תִּלְמוּדוֹ – הַתּוֹרָה מְבַקֶּשֶׁת מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִגְלָה לוֹ טַעְמֵי הַתּוֹרָה וּסְתָרֶיהָ. נב. מִי שְׁאִינוֹ לוֹ עֵת קְבוּעַ לְלַמֵּד, הוּא בָּא לְהַרְהוּרֵי זְנוּת.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

יב אלו הרוצים להיות אנשים פשרים ולכנס בעבודת ה' ואזי יש להם בלבולים גדולים ומניעות גדולות ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות מחמת גדל הבלבולים והמניעות שיש להם וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי, דע שזה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה או לקדש עצמו באיזה קדשה אף-על-פי שאינם יכולים לגמר כראוי זה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים אחר זה הוא בחינת קרבנות בבחינת (תהלים מ"ד-כג): "כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבח" ואתא בתקונים שזה בחינת תפלה שהיא בחינת קרבנות הינו בשרוצים להתפלל ואין מניחין אותו ומבלבלין אותו בכמה מיני בלבולים והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפלה ואזי אפלו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה שמיגע עצמו בכל כחו ומוסר נפשו להתפלל

כָּרְאוּי זֶה בְּעֶצְמוֹ הוּא בְּחִינַת קַרְבָּנוֹת בְּחִינַת "כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ" וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן בְּכָל הָעֲבוֹדוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת שְׂאָדָם רוֹצֵה לְקַדֵּשׁ עֶצְמוֹ אַף־עַל־פִּי שְׂאִינוֹ זֹכָה חֵם וְשָׁלוֹם, לְקַדֵּשׁ עֶצְמוֹ כָּרְאוּי, אַף־עַל־פִּי כֵּן הִיגִיעָה בְּעֶצְמָהּ וְהִסּוּרִין וְהַבְּלוּלִים שֵׁישׁ לוֹ מִזֶּה מִחֲמַת שְׂרוּצָה וְחָפִץ לְקַדֵּשׁ עֶצְמוֹ רַק שְׂאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ, זֶה בְּעֶצְמוֹ הוּא בְּחִינַת קַרְבָּנוֹת בְּחִינַת "כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה":

עַל כֵּן עַל הָאָדָם לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ תְּמִיד, לִיגַע עֶצְמוֹ בְּעֲבוֹדַת ה' בְּכָל מַה שְׂיֻכַּל וְאֶת כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת־עֲשֵׂה, אַף־עַל־פִּי שְׂקֻשָּׁה עָלָיו מְאֹד וְנִדְמָה לוֹ שְׂאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ כָּלֵל וּמְרַחֲקִין אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד וְאִינוֹ זֹכָה לַעֲשׂוֹת כָּרְאוּי שׁוֹם דְּבָר שְׂבִקְדָשָׁה וְכוּ' אַף־עַל־פִּי־כֵן עָלָיו לַעֲשׂוֹת מַה שְׂיֻכַּל וְה' הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֵׂה:

יג יֵשׁ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים שְׂאִין לָהֶם פְּרִנָּסָה וַיֵּשׁ לָהֶם דַּחַק וּבְלוּלִים גְּדוּלִים מִזֶּה וְהוּא טוֹבָה לְהַעוֹלָם וְדַע שֵׁישׁ דְּבוּרִים יְקָרִים שְׂיוֹצָאִים עַל־יַדֵּי בְלוּלִים דִּיקָא אַךְ יֵשׁ חֲלוּקִים בֵּין הַבְּלוּלִים וְכַמוֹבָא בַּמְדָּרָשׁ (בְּרַאשִׁית רַבָּה י"ט):

שֵׁישׁ תַּרְדֵּמָה שֶׁל נְבוּאָה כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "וְתַרְדֵּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם" (בְּרַאשִׁית טו"ב), וַיֵּשׁ תַּרְדֵּמָה שֶׁל שְׁטוּת וְכוּ' תַּרְדֵּמָה הוּא בְלוּל הַדַּעַת:

יד אֲנִי מְקַנָּא מְאֹד אִישׁ כְּשֶׁר (שְׂקוּרִין עַרְלִיכֶר יְהוּדִי), כִּי נִדְמָה שְׂהוּלָךְ בֶּן אָדָם עִם דִּקְיָן וְכִרְכָּשׁוֹת וְאַבְרָרִים כְּשֶׁאָר כָּל הָעוֹלָם וְאַף־עַל־פִּי כֵּן בְּאַמַּת הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, כִּי אִישׁ כְּשֶׁר יָקָר מְאֹד אֲשֶׁרִי לוֹ וְהַעֲקָר הוּא הָרָצוֹן וְהַכְּסוּפִין וְאַף־עַל־פִּי שְׂאִין לְצֵאת בְּזָה (בַּמְבָּאָר בַּמְאָמָר וַיְהִי נָא פִי שְׁנַיִם, בְּ"לְקוּמִי מוֹהַר"ן ס"ו) כִּי צָרִיכִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל דְּוָקָא, כִּי אַף־עַל־פִּי שְׂאֵנָם רַחֲמָנָא פִּטְרָה (בְּבָא קָמָא כ"ח):

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתיח ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

עם כל זה זהו למי שרוצה לצאת החוב, אבל צריך שלא לקרר דעתו בזה במה שהוא פטור מחמת האנס רק לעשות עבודת ה' בפעל (במבאר כל זה במאמר הנזכר לעיל ע"ן שם), אף-על-פי-כן גם זה טוב כשאוחזין בזה שאין רוצין לצאת עם האנס רק שכסופו חזק ורצונו תקיף מאד לזכות לעשות עבודת ה' בפעל וזה הרצון בעצמו טוב מאד ואם אף-על-פי-כן הוא אנוס ואינו זוכה אל העבודה, הרצון הנזכר לעיל בעצמו הוא טוב מאד:

סדר שבתו ערוף הימני:

סימן קט (א) הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור מתפללין, אם יכול להתחיל ולגמור קודם שיגיע ש"צ לקדושה או לקדיש, יתפלל. והוא הדין אמן דהאל הקדוש ושומע תפלה, דינן כקדיש וקדושה (תוס' והרא"ש ומרדכי פרק מי שמתו ותרומת הדשן סימן י"א).
ואם לאו, אל יתפלל אם אין השעה עוברת; ואם נכנס אחר קדושה, אם יכול להתחיל ולגמור קודם שיגיע ש"צ למודים, יתפלל, ואם לאו אל יתפלל; והוא הדין אם יכול להגיע למודים, או לאחת מהברכות ששוחים בהם, כשיגיע שליח צבור למודים, יתפלל; ואם צריך להתחיל כדי לסמוך גאולה לתפלה, ונודמן לו שמגיע ש"צ למודים כשהוא באחת הברכות (באמצע), ישחה עמו; אבל אם הוא בתחלתה או בסופה, לא ישחה, שאין שוחין בתחלת ברכה או בסופה, אלא באבות ובהודאה. (ב) אם מתחיל להתפלל עם ש"צ, כשיגיע עם ש"צ לנקדישך, יאמר עמו מלה במלה כל הקדושה, כמו שהוא אומר, וכן יאמר עמו מלה במלה ברכת האל הקדוש וברכת שומע תפלה, וגם יכוין כשיגיע ש"צ למודים יגיע גם הוא למודים או להטוב שמך ולך נאה להודות, כדי שישחה עם הש"צ במודים. הגה: אבל לכתחלה לא יתחיל עד אחר שאמר קדושה

והאל הקדוש, אלא שאם הוצרך להתחיל מכח שהשעה עוברת, כדי לסמוך גאולה לתפלה, דינא הכי (טור וד"ע). (ג) יחיד העומד בתפלה וכשיגיע למקום קדושה היו הציבור אומרים קדושה דסידרא, אינו אומר קדוש עמהם, שאין הקדושות שוות; ונראה שהוא הדין אם היו הציבור אומרים כתר, שאינו אומר עמהם קדוש, אלא ישתוק ויכוין למה שאומרים, דשומע כעונה. הגה: ויש אומרים דקדושת כתר דהיינו קדושת מוסף, והיחיד מתפלל שחרית, יוכל לומר עמהם, דשניהם קדושת י"ח וקדושתן שוה, וכן נ"ל עיקר (ולא פליג רשב"א אהגאונים שהביא ב"י).

סימן קי (א) בשעת הדחק, כגון שהוא בדרך; או שהיה עומד במקום שהוא טרוד וירא שיפסיקוהו; או שלא יוכל להתפלל בכוונה תפלה ארוכה, מתפלל אחר ג' ראשונות: הביננו, ואומר אחריה ג' אחרונות, וצריך לאמר מעומד; וכשיגיע לביתו, אין צריך לחזור ולהתפלל. ואינו מתפלל הביננו בימות הגשמים, ולא במו"ש ויום טוב. (ב) הפועלים שעושין מלאכה אצל בע"ה, אם אינו נותן להם שכר חוץ מסעודתן, מתפללין י"ח, אבל אין יורדין לפני התיבה ואין נושאים כפיהם; ואם נותן להם שכר, מתפללין הביננו. והאידנא, אין דרך להקפיד בכך, ומסתמא אדעתא דהכי משכירין אותם שיתפללו י"ח. (ג) ההולך במקום גדודי חיה ולסטים, מתפלל: צרכי עמך מרובים וכו', ואינו צריך לא לג' ראשונות ולא לג' אחרונות; ומתפלל אותה בדרך כשהוא מהלך, ואם יכול לעמוד עומד, וכשיגיע לישוב ותתקרב דעתו, חוזר ומתפלל תפלת י"ח ברכות (ואם לא חזר להתפלל, הוי כאילו שכח להתפלל לגמרי, ונתבאר לעיל סימן ק"ח), (כן משמע בבית יוסף). (ד) היוצא לדרך, יתפלל: יר"מ ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתולחנו לשלום וכו', וצריך לאמרה בלשון רבים, ואם אפשר יעמוד מלילך כשיאמרנה,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתב • לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" •
• "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

ואם היה רוכב אין צריך לירד. (ה) אין צריך לומר אותה אלא פעם אחת ביום, אפילו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבור חוצה לה או לשוב לביתו, צריך לחזור ולהתפלל אותה פעם אחרת. (ו) הר"מ מרוטנבורג, כשהיה יוצא לדרך בבקר היה אומרה אחר יהי רצון כדי להסמיכה לברכת הגומל חסדים ותהיה ברכה הסמוכה לחברתה. (ז) אומר אותה אחר שהחזיק בדרך; אין לאומרה, אלא אם כן יש לו לילך פרסה, אבל פחות מפרסה לא יחתום בברוך (ולכתחלה יאמר אותה בפרסה ראשונה) (רש"י והר"י), ואם שכח מלאומרה, יאמר אותה כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא הגיע תוך פרסה הסמוכה לעיר שרוצה ללון בה ומשם ואילך יאמר אותה בלא ברכה.

סדר לקווי תפלות הימני:

שלב: חום וְחַנּוּנִי בְּמִתְנַת חָנָם, שְׁנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ עַצְמִנוּ בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה יִתְרָה, וְתִשְׁפִיעַ בְּלִבֵּנוּ הַתְּחִינּוֹת וְהַתְּאַמְצוֹת שְׁנֵהֲיָה חֲזָקִים בְּדַעְתָּנוּ לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ עַל זֶה, כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְאַתָּה חָפֵץ לְהַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבָךְ הָאַמֶּת בְּכָל מִינֵי טוֹבוֹת אֲמִתִּיּוֹת, וְאַתָּה צוֹפֶה תָּמִיד לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהוֹדִיעַ לָנוּ טוֹבָךְ הַגָּנוּז וְהַשְּׁגָתְךָ הַגְּבוּהוֹת, וְאִין הַמְּנִיעָה כִּי אִם מְצַדְּנוּ קוֹמָה בְּעִזְרָתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְצַעֲק אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִנוּ בְּכָל מִינֵי טְהָרוֹת וּקְדוּשׁוֹת וּלְהַרְבּוֹת תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְדְבָרֵי רְצוּיִם וּפְיוּסִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְהַשִּׁיג וּלְהַכְנִים מִקִּיפִים חֲדָשִׁים דְּקִדְשָׁה לְתוֹךְ מַחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ:

שלג: וְתִזְכְּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב, וְשָׁם תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְּלִיל בְּךָ, וּלְהַשִּׁיג כָּל הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשֶּׁכֶל שֶׁלֹּא הָיָה

אֲפֹשֶׁר לְהַשְׁיִגְם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשׁוּם אִפֶּן וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים
 נְצַחִיִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלְמֵי עַד
 וּלְנִצַּח נְצַחִים וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, וְנִזְכָּה לִידַע שְׁהַכֵּל
 לְטוֹבָתְנוּ, וַיִּמְשְׁכוּ לָנוּ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּאֵין מַחְסוֹר דְּדָבָר:

שְׁלַד: וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה נִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ שְׂאֲרֵית בְּאֶרֶץ בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחַר
 הַסֵּתֶלְקוֹתֵנוּ מִן הָעוֹלָם לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים שְׁנִזְכָּה שְׂיִתְקַיְמוּ זִרְעֵנוּ
 וְזִרְע זִרְעֵנוּ לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וַיִּתְקַיֵּם שְׁמֵנוּ וְזַכְרֵנוּ
 לְעוֹלָם עַל־יְדֵי זִרְעֵנוּ שְׂיִשְׁאָרוּ אַחֲרֵינוּ וְתִזְכְּנוּ בְּבָנִים וּבְכָנוֹת
 הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֵינוּ וְלֹא יִהְיֶה בָנוּ
 וּבְזִרְעֵנוּ עֶקֶר וְעַקְרָה וְתִרְחַם עָלֵיהֶם וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵיהֶם חַיִּים
 וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים שְׂיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ מֵאַרְיִכִים יָמִים
 וְשָׁנִים וְכָלֵם יִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹתֶיךָ, וַיִּהְיוּ כָּלֵם
 קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים מְכַל חֲטָא וְעוֹזֵן וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ וַיַּעֲסִקוּ בַעֲבוּדָתְךָ
 בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם בְּאִפֶּן שְׂבָנֵינוּ אַחֲרֵינוּ יִמְשִׁיכוּ שְׁכָל הַפָּנִים
 בְּעוֹלָם אַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתֵנוּ וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֱלֹהוֹתְךָ וְאֲדֹנוֹתְךָ בְּעוֹלָם
 וַיִּהְיֶה נִשְׁאָר זַכְרֵנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעַד:

שְׁלַח: מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח, יִהְיֶמוּ
 רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְהַצֵּל אוֹתָנוּ וְאֶת זִרְעֵנוּ וְאֶת כָּל
 זִרְע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לָבוֹא לֹא לִיְדֵי
 חֲלִיצָה וְלֹא לִיְדֵי יְבוּם וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ
 שְׁלֹם עַל יִשְׂרָאֵל", כִּי אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׂיִישׁ עַל
 נְשִׁמַּת הַנְּפֹטָר בְּלֹא זִרְע שֶׁל קִימָא, חָלִילָה, אֲשֶׁר הִנְשָׁמָה אֲזֻלַּת
 עֲרֻטָּאָה וְאֵין לָהּ יְכָלֵת לַעֲלוֹת אֶל מְקוֹמָה הָרְאשׁוֹן, וְאֵינָה יְכוּלָה
 לָשׁוּב לְבֵית אָבִיהָ וְהִיא הוֹלְכַת נָע וְנָד וּמְטַרְפֶּת, וְאֵין לָהּ מְנוּחָה

מִצַּעֲקַתְּם כִּי מִי יוֹכֵל לְסַבֵּל אֶת קוֹל בְּכִיְתָם וְצַעֲקַתְּם וְאַנְקַתְּם מִגְדֹּל
הַצָּרוֹת שֶׁכָּבַר עָבְרוּ עֲלֵיהֶם רַבּוֹנוֹ דְּעָלְמָא כֹּלָא, "הָרוּפֵא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם" רַפָּא שְׁבָרָם וְשִׁמַּח נַפְשָׁם, וְאָמַר לְצָרוֹתֵיהֶם
דִּי, וְרַחֵם עֲלֵיהֶם מֵעַתָּה וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ:

שְׁלֹט: וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים עֲלֵיהֶם וְתִשְׁלַח חַיִּים טוֹבִים
וְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים לְהַבְנִים הַנּוֹלָדִים לָהֶם כְּבָר, שְׁיִזְכּוּ לְגִדּוֹלָם
לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם
וְיִזְכּוּ לְרֵאוֹת מֵהֶם בָּנִים וּבָנֵי בָנִים, וְיֵצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת הַרְבֵּה וְיִזְכּוּ
לְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת הַרְבֵּה חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיֵצְאוּ מִכָּלם דּוֹרוֹת
הַרְבֵּה וְדוּרֵי דּוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת יִרְבוּ וְיִגְדְּלוּ וְיִצְמְחוּ, עַד
בִּיאַת הַגּוֹאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְכָלם יִהְיוּ עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמְת
וְיִקְיִם בָּהֶם וּבְזֵרְעֵם, "הַקָּטָן יִהְיֶה לְאַלְף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם, אֲנִי ה'

בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה":